

tage paa Tillægsbevillingsloven under den nuværende Regering, men jeg maa maaske dog have Lov til, naar det ærede Medlem Hr. N. Neergaard henviste til, hvad der var optaget paa Tillægsbevillingsloven, da han traadte til som Finansminister; Kornlovsudgifterne for tidligere Aar o. s. v., at minde om, dels at de paagældende Udgifter jo dog var bevilgede, dels at den daværende Finansminister var saa heldigt stillet, at da han skulde til at betale disse Beløb, fandtes Beløbene i Kassen. Derved dannede Statskassen paa det Tidspunkt paa heldig Maade en Modsætning til den Statskasse, som nu er afleveret.

Med Hensyn til det foreliggende Lovforslag vil jeg minde om, at da det tidligere Ministerium den 1. Februar i Aar gennemførte den midlertidige Toldlov, hvoraf det foreliggende Lovforslag er en Del, gennemførtes denne Lov som en Valutaforanstaltning, der havde til Formaal en stærk Begrænsning af Indførselen. Vi udtalte den Gang fra vor Side vor stærke Tvivl om, hvorvidt disse Toldsatser i nævneværdig Grad vilde begrænse Indførselen. Vi pegede paa, hvorledes man f. Eks. havde optaget en Gruppe som Krydderier, hvad der maatte forekomme ganske latterligt, da det dog var givet, at Told paa en saadan Artikel ikke vilde kunne begrænse Forbruget. Vi pegede paa, at de nye Toldsatser paa Silkestoffer og andre Luksusartikler, som vi i og for sig under visse Betingelser ud fra beskatningsmæssige Synspunkter vilde have kunnet stemme for, som Valutaforanstaltning antagelig var uden Værdi, idet nogle faa Procents Fordyrelse af saadanne Stoffer dog ikke i væsentlig Grad vilde begrænse Forbruget. Og endelig tillod vi os at pege paa, hvorledes man paa denne Toldlov havde optaget tørrede Frugter, Svesker og Rosiner, Forbrugsartikler, som det hidtil for alle Regeringer i Danmark havde været ganske utænkeligt at paalægge Skat.

De Udtalelser, som den højtærede Finansminister fremsatte ved Fremsættelsen af dette Lovforslag, tyder jo paa, at den Opfattelse, vi havde paa dette Punkt, var rigtig, at med andre Ord de nye Toldsatser ikke i væsentlig Grad har paavirket Indførselen og altsaa ikke har væsentlig Betydning som Valutaforanstaltning. Maa jeg i denne Forbindelse sige, at det var særdeles oplysende at høre det ærede Medlem Hr. Drachmann bemærke, at ved Forbrugsskatten paa Svesker og Rosiner havde det jo vist sig, som næsten altid i saa-

danne Tilfælde, at Forbruget reagerede ikke derved. Med andre Ord, det ærede Medlem Hr. Drachmann var ogsaa, da han stemte for denne Valutaforanstaltning, klar over, at Forbruget ikke i væsentlig Grad vilde reagere derved, og at altsaa den Lov, han da stemte for, ikke i væsentlig Grad betød en Valutaforanstaltning.

Naar nu den højtærede Regering fremsætter dette Lovforslag, er Stillingen jo den, at Ministeriet har fjernet af Loven den urimelige Beskatning paa tørrede Frugter og Krydderier, men derimod foreslaar at opretholde i et Aar endnu de øvrige Satser, idet Ministeriet begrundet dette alene ud fra et finansielt Synspunkt. I og for sig maa det for adskillige af dem, der var med til at vedtage Loven den 1. Februar, virke overraskende, at man nu forelægger Forslaget med en finansiell Motivering, idet den daværende Finansminister erklærede, at Forslaget den Gang intet finansiell Motiv havde. Jeg maa ogsaa minde det ærede Medlem Hr. N. Neergaard om, at denne Opfattelse var saa udpræget hos ham, at han endogsaa i Landstinget udtalte, at den eneste Grund til, at han ikke foreslog Provenuet af denne Lov anvendt til Afbetaling af Statsgælden, var, at det ikke var muligt at opgjøre, hvor meget Forslaget vilde indbringe. Men de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte i Dag, tyder paa, at han er enig i, at den finansielle Nødvendighed er til Stede for de Indtægter, der vil flyde af denne Lov.

Forholdet er da, forstaar jeg, dette, at Regeringen kommer til Rigsdagen i dette Øjeblik og siger: Vi har taget de værste Uhyrligheder ud af den Lov, som blev gennemført af den tidligere Regering, og ogsaa i den Del af Loven, der efter vort Forslag bliver tilbage, er der Ting, som vi principielt ikke er Tilhængere af; men det er nødvendigt for os at beholde de Indtægter, der flyder af disse Satser, fordi vi maa have Tid til at udarbejde nye Skattelove til Erstatning for de Indtægter, der vil gaa tabt ved denne Lovs Bortfald. Dette Ræsonnement har jeg principielt ikke noget at indvende imod. Enhver Regering maa have den fornødne Tid til at udarbejde og fremsætte sine Skattelovforslag; og jeg vil her sige, at vi fra vor Side har med megen Glæde hørt, at Regeringen har besluttet sig til den hurtigst mulige Tilrettelægning af sine Skatteplaner, saaledes at den allerede til Efteraaret vil kunne fremsætte sine Skatteforslag, ligesom vi med megen Glæde har hørt, at Regeringen